

РЕШЕНИЕ

№ 6279

гр. София, 16.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.01.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

**ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
София Тодорова**

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **11854** по описа за **2025** година докладвано от съдия София Тодорова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „МИКОС - ТРАНС“ ООД, с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя С. Н. Ч., чрез адв. М. М., срещу решение № 3311 от 01.09.2025 г., постановено по НАХД № 9505/2025 г. по описа на Софийския районен съд (СРС), НО, 14 състав, с което е потвърден електронен фиш (ЕФ) серия Г № 0068800 на СДВР, издаден от ОПП при СДВР, с който на „МИКОС-ТРАНС“ ЕООД, е наложена имуществена санкция в размер на сумата от 2000 /две хиляди/ лева за извършено на 04.09.2024 г. нарушение по чл. 483, ал. 1, т. 1 от Кодекса за застраховането /КЗ/, изразяващо се в неключване на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ за МПС, марка „М.“ М, модел „“, с регистрационен номер . В касационната жалба се твърди, че решението на СРС е незаконосъобразно, поради допуснати съществени нарушения на материалния закон и съдопроизводствени нарушения. Според жалбоподателя, въззивният съд погрешно е приел, че са налични всички необходими реквизити за издаването на процесния електронен фиш, както и че не са допуснати процесуални нарушения при издаването му. Касаторът посочва, че електронният фиш не съдържа необходимите реквизити, предвидени в нормата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, като от посоченото в ЕФ не става ясно какво точно нарушение се твърди, че е извършил. Допълва, че противоречията, съдържащи се в ЕФ сочат за допуснато от административнонаказващия орган съществено нарушение, като не е

индивидуализирал деянието от обективна страна. Тъй като в ЕФ не са отразени коректно всички признаци на нарушението, касаторът твърди, че е засегнато правото му на защита, доколкото не може да разбере за какво нарушение е ангажирана административнонаказателната му отговорност. Според жалбоподателя, това неотразяване създава и непреодолима пречка за съда да прецени дали е приложен правилно материалният закон спрямо установените в хода на производството факти. Моли за отмяната на решението на СРС. Претендира разноски

Ответникът - СДВР, в представено по делото писмено становище, чрез гл. юрк. С. М., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана в нейната цялост. Навежда, че оплакванията на касатора за неправилно приложение на материалния и процесуалния закон са недоказани, тъй като въззивният съд е обсъдил всички относими доказателства, както и всички наведени от страните доводи и възражения, и е формирал правилен краен извод. Поддържа, че административнонаказателната отговорност на касатора е ангажирана законосъобразно с ЕФ, в който са отразени достатъчно пълно, точно и ясно обстоятелствата, свързани с извършване и констатиране на нарушението и са описани всички относими признаци от обективната му страна. Оспорва твърденията на жалбоподателя, че е нарушено правото му на защита, като посочва, че жалбоподателят е уведомен от компетентните органи за извършеното административно нарушение, като е успял да реализира в пълен обем правната си защита. Моли жалбата да бъде оставена без уважение, а решението на СРС да бъде потвърдено и оставено в сила като правилно и законосъобразно. Претендира разноски и прави възражение за прекомерност по отношение на претендираните от жалбоподателя разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за правилност на решението на СРС, като моли същото да бъде потвърдено.

Административен съд - София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди наведените с касационната жалба основания и извърши дължимата служебна проверка по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна по следните съображения:

Предмет на съдебен контрол в производството пред Софийски районен съд е електронен фиш № 0068800/04.09.2024 г., издаден от ОПП при СДВР, с който за извършено нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 638, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2 вр. чл. 461, т. 1 от КЗ е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за това, че на 04.09.2024 г. в 00,24 часа в [населено място], Околовръстен път срещу номер 36, с посока от [улица]към [улица]е установено управление на МПС, регистрирано в Република България и не е спряно от движение, за което собственикът „Микос – Транс“ ЕООД, не е сключил застраховка „Гражданска отговорност“.

С решението си СРС е потвърдил електронния фиш като произнасяйки се по същество на спора, съдът е приел, че жалбата срещу ЕФ е допустима.

Настоящият съдебен състав намира, че СРС се е произнесъл по процесуално недопустима жалба, тъй като същата е подадена извън рамките на 14-дневния преклузивен срок, указан в нормата на чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, от връчването на електронния фиш. Видно от разписката (л. 20 от НАХД № 9505/2025 г. на СРС), с която е връчен електронният фиш, върху нея е отразена дата 23.05.2023 г., а жалбата срещу електронния фиш е подадена на 09.06.2025 г. в СРС с вх. № 200205. Следователно, преклузивният срок за обжалване е изтекъл на 06.06.2025 г. – петък, присъствен ден. Обстоятелството, че жалбата е подадена извън преклузивния по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН 14-дневен срок е и положеният под нея електронен подпис от 09.06.2025 г.

Административен съд – София-град в настоящия касационен състав, след извършена проверка на

представените доказателства намира, че обжалваното решение е недопустимо като постановено по процесуално недопустима жалба, поради просрочието ѝ. Въззивният съд е следвало да приеме, че обжалването на електронния фиш по жалба на „Микос – Транс“ ЕООД е просрочено, а производството е следвало да бъде прекратено като процесуално недопустимо с определение. Като не е сторил това, а се е произнесъл по недопустима жалба със съдебен акт по същество, съставът на СРС е постановил недопустим съдебен акт.

Това налага неговото обезсилване и прекратяване на производството по делото.

С оглед изхода на правния спор разноски в полза на касатора не следва да бъдат присъждани.

Предвид изложеното и на основание чл. 63в от ЗАНН, вр. чл. 221, ал. 3 от АПК, Административен съд - София-град,

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА решение № 3311 от 01.09.2025 г., постановено по НАХД № 9505/2025 г. на Софийски районен съд

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство.

Решението е окончателно.

Съдия: